

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Qualiter Licinius milites praemonuerat, vt dimicationem contra crucem
declinarent. Cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

ptis illi pactionum formulis ad vitam cuiusque accommodatis, vtilibusque, fœdera cum eo ferire non dignatus est. Quibus quidem pactionibus, quanquam tyrannus, quem supra memorauimus, lubens obsecundare prætexuit, fide iureiurando confirmata: tamen ex occulto, hominum armatorum manum iterum cogere, & de integro bellum pugnamque renouare, barbaros homines in societatem asciscere. Deosque alios, utpote à prioribus in fraudem inductus, circum circa quæsitum cursitare cœpit: & corum verborum quæ non ita pridem de diis habuerat, nullam omnino tenuit animo memoriam, neque deum, Constantini propugnatorem agnoscere voluit, sed plures & recentiores deos cum irrisione omnium conquerere laborauit.

Qualiter Licinius milites premonuerat, ut dimicationem contra crucem declinarent.

C A P. XVI.

Poste cum reuera intelligeret, quanta, quam diuina, quamque inexplicabilis esset in salutari Christi passionis trophæo vis (qua quidem roboratus Constantini exercitus, in bello superior esse consueuerat) milites circum se hortatus est ne huic ex aduerso irent, caue rentque ne fortuitu aut per imprudentiam in illud oculos conicerent. Nam & virtute valere plurimum, & sibi aduersarium infestumque esse affirmauit: & propterea debere declinare eam, quæ contra idem instituit, dimicationem. Iis rebus sic constitutis, cum eo, qui propter clementiam ipsum expugnare tardauerat, & mortem eius distulerat, prælio contendere aggreditur. Itaque ut huius milites multitudine deorum, & ingenti copiarum militarium numero confisi, Simulachra hominū extinxitorum (quos pro diis colebat) hostibus velut propugnacula obiicere, sicq; manu cōfigere cœperūt: ita Constantinus lorica pietatis obseptus, salutare crucis & vitale signū, tanquam quoddā terriculamētū, aduersariorū & munimētū ad mala propulsanda firmissimū, hostium multitudini opposuit: Atamen principio a bello ad tempus abstinuit, & misericordia cōmotus, neutiquam prior iniit prælūm, ne amicitiæ fœdera, quæ pactus erat, violaret.

Constantia